

INAQUE

MAX PORTER

LANNY

PREKLAD
LUCIA HALOVÁ

MAX PORTER LANNY

INAQUE
2020

MAX PORTER
LANNY

© Max Porter 2019

translation © Lucia Halová 2020

copyediting Jana Šulková, Martina Kubealaková

cover & design © Barbora Šajgalíková

slovak edition © Inaque 2020

ISBN: 978-80-8207-082-1

ISBN e-book: 978-80-8207-083-8

LANNY

PREKLAD
LUCIA HALOVÁ

Pokoj, pocestný, je strom,
čo sám rastie cez všetky
ťažkosti, núdzu a všetko,
čo súvisí s rastom.
Je zelený a odhodlaný
dýcha stiesnene,
a napriek tomu vydýchne pokoj, pokoj mysle,
rast, pohyb.
Kráča zelenajúcou sa milotou
po celej zemi,
kde láska ho obloha a slnko,
tak ako ja budem lákať teba.

Lynette Roberts *Green Madrigal (1)*

I

Mŕtvy tatko Zubovnik sa postojacky zobudí z drie-
mot širokých štyri kilometre a oškriabe si karpiny
živice, v ktorej sa lesknú zachytené zrazeniny sme-
tia. Lahne si, aby si vypočul spevy zeme (žiadne sa
neozývajú, tak si hmká), potom sa scvrkne, prere-
že si ústa hrdzavým očkom z plechovky a nasaje
mokry povlak kyslastého mulču a ovocných hni-
ložravcov. Rozštíepi sa a zakníše, rozdelí a znova
poskladá, vykašle umelohmotný pohár a skame-
nený kondóm, nachvíľku sa zarazí ako rozbitá
sklolaminátová vaňa, zatacká sa a strhne si mas-
ku, ohmatá si tvár a zistí, že je z dávno zakopaných
fliaš od kyseliny trieslovej. Viktoriánsky odpad.

Nevrlý tatko Zubovnik si radšej nemal popoludní
zdriemnuť; nevie, kto je.

Chce zabíjať, tak spieva. Znie to ako spomalené
nič, ako asfaltové bubliny praskajúce vo vlne ho-
rúčav. Jeho úškrn sa natiahne na lepkavú hodin-
ku. Rozveselený sa prihovára hlasom vzdelané-
ho blázna suchým krídlam tenučkým ako papier
a stvoreniam pod kôrou, značkám, ktoré tu za-
nechal minulý rok, myšiam a škovránkom, hra-
bošom a jeleňom, svojráznej spomienke na seba

– na spoľahlivý kolobeh, súčasť životopisu okolitej krajiny. Kľže z jedného pochmúrneho kostýmu do druhého, šeleští, trúsi sa a nadáva cestou pomedzi stromy. Krátky úsek prejde ako technik v reflexnej veste. Urobí krok v elegantnom obleku, potom v protiletackom kryte, v teplákoch, hrdzavej kapote z džípu, v koženej sukni, ale nie je to ono. Zastaví sa ako výfuková rúra, skrúti sa do oka na králiky, ocikanej žihľavy, zahrdúseného ružovkastého jahňaťa. Stiahne si z oblohy drozda a rozďaví mu žltý zobák. Zadáva sa mu do roztrhutej tváre ako do krištáľového jazierka. Odhodí vtáka cez lesné javisko a vstane holý ako lesná čistina, húština, a dupne spráchnivenými nohami. Jeho telo je kôrové brnenie s vyrytými iniciálkami dávno mŕtvych mladých milencov. Dupe lesom úplne prebratý a lačný po svojom počúvaní.

Iba jediná vec rozveselí mrzúta Zubovníka: jeho počúvanie.

Sunie sa krajinou rýchlosťou súmraku a dostáva sa na svoje obľúbené miesto. Dedina pekne sedí a zdraví ho, nasiaknutá prísvitom. Vlezie do otáčavej bránky na pastvinu. Je neviditeľný a trpezlivý a veľký asi ako blcha. Nehybne sedí.

Počúva.

Už je to tu.

generáčik

Ľudský zvuk pripútaný k jeho záujmu, pritiahnutý cez pole, nasatý do jeho naliehavej túžby.

Súkromný pozemok

všetci plást

Nádhera.

Mám šampón u očíach,

opadané ovocie

Krásna časť dňa.

stlač pauzu, neviem nájsť otcu, je tu smrad, nakloň pohár

Teraz je všade okolo neho, načiahne sa a jemne poťahuje za nitky ako dirigent, ktorý mámi zvuky z orchestra,

šadenice

tak

to

užhod

zručne, pozvoľna, ako keď čas pomaly uvažuje smrť na živý organizmus, krôčik po krôčiku, počúva. Počuje, ako sa jeho dedina obracia k večernému spánku,

ovela viac wattov, skvelé sny!

streč sa Alan

pišťa klinový remeň

mlieko mi úplne vypadlo

rozpráva sa so starou Peggy

čudné časy táto,

až

do posledného

sústa,

čo tvoje kolená, je to odrenina z umelého trávnika nie rakovina

otec je našťvaný, viac džinu než toniku!

jeseň je brutálny chirurg,

**Mŕtvy tatko Zubovník vydýchne, uvoľní sa, roz-
valí sa v otáčavej bránke, usmiaty si z nej odpíja,
zo svojej anglickej symfónie,**

krákajú havrany, zalaminuj rozvrh,

deviataci sú ako odtrhnutí z reťazí!

oznam na Elm House,

Agnetta pribrala!

môj verný priateľ Hnačka,
trochu
si pôvodné okná, skočím do mesta,
zakopme,

stari ľudia zomierajú,

po ulici sa ťahajú mandarínkové šupky ako cesta za pokladom,

malý zaskan,

zaujímavé svetlo,

doporučene a do vlastných rúk nie je to isté,

keď sa môžu pokaziť,

ešte som nevidel nikoho tak hrusne skaksouaného,

zbor sa bohužiaľ kryje s Benderovcami,

príbieraní rodičia,

tak akosi rozmazané pekné,

posledný pohár a spať,

upchaté odtoky,

neožratý ryšavec čo tyranizoval nášho syna

Iránec alebo také dačo,

uchádza

uchádza

ako víťaz,

Sheilin ryžový puding so slaným karamelom bože dobrý
trafil ma šlak a som u neľ:

deväť líbiť,

**pláva v nej, hltá ju a halí sa do nej, celý sa ňou po-
tierá, vtláča si ju do otvorov, kloktá ňou, hrá sa,
preniká a obtiera sa, oblizuje a chlípe jej zvuky,
chce, aby mu šumelo na jazyku toto jeho miesto,**

takéto jablko, to hovori učiteľka,

quiche s greekou,

bránka je ošúchaná ako sa o ňu už sedemdesiat liet opiera,
vriekajú ako líšky pri párení,

štau toaliet, optický kábel, musíme si dupnúť,

najpru dáme na plech alobal,

menej antibiotik zdravšie kravy,
nekonečné fňukanie,

starý hrusný debil, v akom stave je ten skúter,
totálne nekusný brak,

Linda je tarcha,
deväť modrých volebných obvodov a reťazi zdravého úsudku,

ty alebo ja,

prosí o odvoz na piatok,
ešte dožehlím potom si dám čaj,
múdremu napovedz Ken, bezdák,

marxistické štrikovačky všetkých krajín spojte sa,

playstation sa pokazila,

Dave má hromadu georgín

**Mŕtvy tatko Zubovník prežíva hluk tohto mies-
ta a čaká na svoju oblúbenú chuť, ale zatiaľ sa
neobjavila,**

bola som učiteľka a buchnutých kľavách sa uyznám,

sú tam chlapčenské stromčeky dievčenské stromčeky
a tridsaťcentimetrové mladučké výrastky,

tak ako šuhák s dvoma bradami,

uťikli celú koptu zvančekou aj s koreňmi kvôli dvom dňom krásy

Tučná Pam zívri pre keksiky s džemom,

hovorím mu že má poondiatu spojku,
prepni to na iný kanál,

užitečný kompost, odpis mu,

Roy mal ďalší záchvat, Yashui vyberá po večeroch
cez pracovný týždeň,

jasné že má románik pozri na jeho starú, len cez moju mätvalu,

bolo vidieť uchádzať ošetrovatelou ale Jean uraví že už
bolo neskoro,
robustný jazmín,

dvadsať klukou a vyhaním si,

čujte moje plány na mesiac dopredu,
sudý dažďovej vody,

vecia na recykláciu, tombala,

totálne mimo, priebežné financovanie, jednoducho nevtaný,
uráša

toxickú maskulinitu na každý jeden knižný klub,

El ožratý na mal,

**a vtom ho začuje čisto a jasne, nádherný zvuk
svojho obľúbenca.**

Chlapca.

Malo by hlavu delfína a krídla sokola, bolo by to zviera, čo varuje pred búrkou a dohliada na počasie, kým spíme.

Mŕtvy tatko Zubovník sa objíme chorými smrekovcovými pažami a po brade mu stečie slina peniarok. Uškrnie sa. *Hlava delfína a krídla sokola!* Prepadne ho túžba operovať, má chuť rozseknúť dedinu a vytiahnuť z nej to dieťa. Vybrať ho. Mladé a zároveň staré, zrkadlo i kľúč. *Zviera, čo varuje pred búrkou a dohliada na počasie...* Chvíľu chlapca počúva, jeho myšlienky pred spaním, slová na dobrú noc mame, jeho bdelú myseľ, ako prekvapkáva do spánku s víziami. Potom Mŕtvy tatko Zubovník odchádza zo svojho stanovišta a poberá sa preč, smeje sa, šuchoce vo svojich najrôznejších kožiach, má na sebe súmračný celtový kabát, je opitý dedinou, preteká pocitmi, chveje sa pomyslením na to, ako jedna vec vedie k druhej a k ďalšej a ďalšej, stále znova a znova, a koniec nejestvuje.

LANNYHO MAMA

Dnu sa niesol zvuk piesne,
srdečnej v jeho bytostnom dychu.

Moje spievajúce dieťa

mi prináša dary.

Sekundu či dve predtým, ako si uvedomím, že to nie
je on.

Lanny?

LANNYHO OCO

Sedím v práci v meste a zdá sa mi absolútne nemožné, že on existuje iba šesťdesiat minút vlakom od mňa, žije si svoj deň v dedine, nosí po okolí ten svoj čudný mozog. Keď som v práci, zdá sa mi nepravdepodobné, že máme dieťa a je to Lanny. Keby tu boli moji rodičia, určite by povedali: Nie, Robert, iba si si ho vysnil. Deti nie sú také. Len spi. Len pracuj.

V hodnotení zo školy sa píše: „Lanny má prirodzený talent spoločenskej súdržnosti. Často upokojí rozhašterenú triedu jediným dobre načasovaným vtipom alebo pesničkou.“ Objektívne chápem, že je to určite tak. To je celý Lanny. Ale kde sa vzalo toto jeho nadanie? Mám aj ja také? Čo alebo kto má riadiť a regulovať Lannyho a jeho nadania? Doriti, no predsa my. Ako môže mať niekto deti a totálne sa nezbláznit?

„Lanny má veľký talent na prácu s jazykom, jeho akrostich Vydra Tarka, ktorý napísal na Svetový deň knihy, sme ukázali riaditeľovi a dostal zaň zlatú nálepku s brestom za mimoriadny výkon.“

Čože? O čom to vôbec meliete? Aj ja chcem nálepku.